

Totta, mino abbikasa Suudmõda on seal, kes küniga ja künigasa jures wälleda mõistuse pärrast armo leiab. Kõl Suudmõda tarkus teile seal abbi saab andma. Kes õigust otsib, peab sõbru nõudma. Mõno kaks källi, kolm poega ja palju teisi suggulasi on ka küniga koos, kes kõik teie poolt seisawad. Olge murreta, wana sõna ütleb: kel' lullur, kel' kohhus."

Reinowadder tänas hä lubbamise eest ja tõutas ükskord Martina sugguwõhale kätte tassuda. Siis lahkusid naised. Reinowadder ja Irmabbe läksid küniga jure, kus waenlasti ulgakesti koos olli.

9.

Küniga totta astudes näggi Reinowadder perrefat waenlaste ulka, kes otsesõõ kaarnad raisa ümber tema surma peale walwasid. Seal läks ta meel lahtlaseks ja julgus olli lõppemas, siiski tungis ta kartmata näoga issandade keskelt läbbi küniga auojärje ette, Irmabbe tema kannul. Määr fossis sallamahti Reinowadderile kõrwa: "Sõbber rebbane, nüüd ei olle aega arglaseks minna! Urwast õnne arglasel, õn on wäpra abbimees!" Rebbane wastas: "Tõssi kü!" — Ümberwadates näggi ta mõningaid suggulasi rahwa seas, wägga wähe sõbru, agga sedda rohke mine waenlasti. Tema langes küniga auojärje ette põlwile ja rakis siis pikkamiste:

"Se, kelle silma ees kõik awwalik ja kellel wolli iggawest on, jago künig'ise issandat ja emant

dat kaitsema, mõllemile tarkust ja häid mõtteid andma, et pikkal meel õiguse ja üllekohu wahhed ärratunneksid; sest wägga palju wallelisko asja on rahwa seas liikumas. Surema ossa tiggedus seisab wägga wäljaspoolse warjo al peidus. Seisaks iggamehe süddame mõtted tema otsa ette kirjutatud, et künigas neid näaks, mino kulmo pealt loeksite teie siis, et mul wallet ei olle, kui ütlen: teie sund ja tenistus on mino surem rõem. — Mõned tiggedad on julgenud mino peale walle juttu tõsta! nemad on kaebtusi teie künig'ise kõrwa tõstnud; agga ei jõua nemad mulle kahjo tehha egga künig'ise elduse allikat mino eest ärrapeita. — Minä ollen iggast süüst prii! Jah, armoline issand! ma tean, et teie tarkust ja õiguse armastust keddagi teelt ärra ei jõua eeskitada; olgo waenlasted kangemad kui kanged."

Sedda juttu kuuldes tungisid kõik ellajad ligemale, iggamees pösi Reinowadderi julgust imeks; tema üllekohhus olli awwalik, peasmist ei olnud lota, sellepärast iggaüks koho mõistmise otjust kuulda ihhaldas.

Künigas ütles: "Täna ei sa lai su sind peastma; ireke on lõksus! Mittokord said walle ja kawwaluse läbbi koho alt priiks, täna wiakse nahl sul õrtele! Sa kibat enda truust? Wata, pois! koddo-jännes ja warres tunnistawad siia truust. Sest ainokesest tüklist olleks küllalte, agga igga sammu näitab uut kurja ülleksse. Siiano wal on kuhjaga täis; walle ja pettus ei aita. — Kisk ma augutades siia raipe